

РЕШЕНИЕ

№ 290

гр. Варна, 15.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на първи юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Елина Пл. Карагьозова

при участието на секретаря Христина Здр. А.а
като разгледа докладваното от Елина Пл. Карагьозова Търговско дело № 20223100900109 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по предявен от Национална агенция за приходите, с адрес: гр. София, ул. „Княз Дондуков“ № 52, представлявана от В.П.а – директор на Дирекция „Държавни вземания“ /НАП/ срещу „Нур Пиле“ ЕООД (в несъстоятелност), ЕИК 203622618, със седалище и адрес на управление: гр. Игнатиево, ул. ПИ № 000518 – Птицеферма, при задължителното участие на синдика на ответника Н.А. Г., с която е предявен иск по чл. 694, ал. 2, т. 1 от ТЗ за установяване поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 1 от ТЗ на публични вземания в общ размер на 46 176,10 лв., от които 34093,72 лв. – главници и 12082,38 лв. – лихви, начислени до 15.03.2021 г., включени под № 3 в Списъка на приетите вземания, предявени в срока по чл. 685, ал. 1 ТЗ, одобрен с Определение № 191/03.02.2022 г. по т. д. № 1066/2020 г. на ВОС, ТО в производството по несъстоятелност на „Нур пиле“ ЕООД (н.), обявен в ТР под № 20210604124218.

Ищецът извлича активната си легитимация от качеството си на кредитор на „Нур пиле“ ЕООД (н.) с подробно индивидуализирани вземания за публични задължения на дружеството в общ размер от 46 176,10 лв. по ЗДДС, ЗКПО, ЗДДФЛ, КСО, както и имуществени санкции, установени с три броя наказателни постановления. Твърди, че същите са включени в списъка

на приетите вземания от 04.06.2021 г., с поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 6 и т. 9 ТЗ. Срещу предвидената поредност е подадено възражение с вх. № 11471/14.06.2021 г. от кредитора, което е отхвърлено с Определение № 1006/09.08.2021 г. на съда по несъстоятелност, а с Определение № 191/03.02.2022 г., обявено в ТР под №20220204124657, списъкът е одобрен без корекции. Счита, че процесните публични вземания са с поредност по чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ, тъй като са обезпечени със запори, наложени по реда на ДОПК и ГПК с Постановления за налагане на предварителни обезпечителни мерки на осн. чл. 121, ал. 1 ДОПК на публичен изпълнител при ТД на НАП-Варна с изх. № С200003-023-0001339/23.04.2020 г., изх. № С200003-022-0043874/13.07.2020 г., изх. № С200003-022-0044132/14.07.2020 г., изх. № С200003-022-0049100/30.07.2020 г., изх. № С200003-022-0049456/31.07.2020 г. и Постановление по ИД 1409/2020 г. на ЧСИ Хр. Георгиев, рег. № 892 в КЧСИ, надлежно вписани в ЦРОЗ. Поддържа, че съгласно чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ, кредитор - титуляр на обезпечено със запор, вписан в ЦРОЗ, вземане има право на предпочтително удовлетворяване при разпределение на суми, получени от осребряването на имуществото, послужило като обезпечение.

В срока по чл. 367, ал. 1 ТЗ е постъпил отговор от ответника „Нур пиле“ ЕООД(н.), в който се изразява становище за допустимост, но неоснователност на предявения иск. Възражава се, че вписан по реда на ЗОЗ запор има действие само в производството по ДОПК и не води до привилегия в производството по несъстоятелност. Излага се и че вписването на процесните запори в ЦРОЗ е недопустимо с оглед изменението на чл. 26, ал. 3, т. 11 от ЗОЗ, в сила от 30.12.2016 г., изключило възможността за вписване на наложени по ДОПК обезпечителни мерки, каквито именно са визираните от ищеца. В подкрепа на позицията си несъстоятелният длъжник посочва и че дори при изпълнение в хипотезата на чл. 193 ДОПК вр. чл. 638, ал. 1 ТЗ, срещу имущество, върху което са наложени мерки за обезпечаване на публични и частни вземания, предпочтително според чл. 194, ал. 3 ДОПК се удовлетворява присъединеният по право в производството пред публичния изпълнител кредитор с частно, а не публично вземане, което по аргумент за по-силното основание води до извод, че последното не се ползва с привилегия по чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ, дори в случаите, когато се удовлетворява в производството по несъстоятелност, след изтичане на шестмесечния срок от откриването му.

Сочи, че чл. 724 ТЗ изрично урежда привилегираното разпределение на продажната цена на заложена или ипотekiрана вещ, но не и на възбранена или запорирана такава. Инвокира доводи, че запорът не е привилегия, а обезпечителна мярка и че неговото налагане ще произведе действията, предвидени в чл. 451 и чл. 452 ГПК, но няма да доведе до предимство на вискателя при осребряване на запорираното имущество. Поддържа, че съгласно чл. 43, ал. 4 от ЗОЗ в случаите, в които спрямо залогодателя е открито производство по несъстоятелност, преди да е било вписано пристъпване към изпълнение по ЗОЗ, заложният кредитор се удовлетворява в производството по несъстоятелност, т.е. без привилегията на заложен кредитор. Тъй като такъв е настоящият случай, за НАП не съществува право на предпочтително удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ.

В писмено становище синдикът на дружеството ответник счита иска за неоснователен и необоснован, като моли за отхвърлянето му. Изтъква, че целта на вписванията по ЗОЗ не е да бъде създадено право на предпочтително удовлетворяване, а предимство при конкуренция между различни изпълнителни способности, насочени върху едно и също имущество. Вписването на запора в ЦРОЗ цели да осигури действие на запора спрямо заложен кредитор, когато двата обезпечени кредитори – със залог и запор върху същото имущество, се конкурират. Твърди също, че чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ влиза в противоречие с нормите, уреждащи реда на удовлетворение при принудителното изпълнение по ГПК и ДОПК, които не предвиждат привилегии за вземания, обезпечени със запор/възбрана (чл.194 ДОПК и чл.136 ЗЗД). Поддържа, че следва да се отчете и разпоредбата на чл. 638, ал. 4, изр. 2 ТЗ, според която наложените в изпълнителното производство запови и възбрани са непротивопоставими на кредиторите по несъстоятелността. Пзовава се и на нормата на чл. 724 ТЗ, уреждаща последиците от продажбата на заложена или ипотekiрана, но не и на възбранена или запорирана вещ, за да обоснове становището си, че целта на законодателя не е да се създаде привилегия за вземания, обезпечени със запор или възбрана.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, заедно и поотделно и по вътрешно убеждение, приема за установено следното от **фактическа страна**:

С решение № 38/22.02.2021г., постановено по т.д. №1066/2020г. на

ВОС, съдът е обявил неплатежоспособността на „Нур Пиле“ ЕООД, с начална дата на 01.01.2020 г. и открил е производство по несъстоятелност длъжника.

С молба за предявяване на вземане вх.№ 5427/23.03.2021 год. кредиторът НАП е предявил в производството по несъстоятелност на длъжника „Нур Пиле“ ЕООД вземания за сума в общ размер на 66739.59 лв., от които 54185.72 лева, главници и сумата от 12553.87 лева, законна лихва към 15.03.2021г.

В изготвения от Синдика и обявен в ТР по партидата на длъжника на 04.06.2021 г. Списък на приети вземания, предявени в срока по чл. 685, ал. 1 ТЗ, вземанията на НАП са приети в пълния предявен размер с поредност на удовлетворяване - чл. 722, ал.1, т. 6 от ТЗ.

Срещу списъка е подадено възражение вх. № 11471/14.06.2021 год. от кредитора НАП в частта относно предвидената поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 6 и т. 9 ТЗ, до размера на сумата 34093.72 лв., главници по публични вземания и до размера на сумата 12082.38 лв., лихви върху главницата за периода до 15.03.2021 г.

С определение №1006 от 09.08.2021г. съдът по несъстоятелността е оставил възражението без уважение.

Приети са като доказателства по делото Постановления на Публичен изпълнител, с които са наложени предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 1 ДОПК, както следва:

1./ Запор върху пет МПС и движима вещ, наложен с Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки на осн. чл. 121, ал. 1 ДОПК с изх. № С200003-023-0001339/23.04.2020 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП-Варна за обезпечаване на вземанията по Заповед за възлагане на ревизия № Р-03000319003999-020-003/16.01.2020 г., вписан в ЦРОЗ под № 2020050401897, като действието му е продължено с Постановление с изх. № С200003-139-0001109/04.06.2020 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП-Варна, вписано в ЦРОЗ под № 2020061601589. След проведеното ревизионно производство е издаден Ревизионен акт № Р-03000319003999-091-001/19.05.2020 г.;

2./ Запор върху две МПС, наложен с Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С200003-022-0043874/13.07.2020 г. на

публичен изпълнител при ТД на НАП-Варна, по изп.дело №200861519/2020г. за вземане в размер на 127796.18 лева, вписан в ЦРОЗ под № 2020072800064;

3./ Запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, вложени вещи в трезори, вкл. и съдържанието на касетите, суми, предоставени за доверително управление, находящи се в търговски банки, наложен посредством Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С200003-022-0044132/14.07.2020 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП-Варна, по изп.дело №200861519/2020г. за вземане в размер на 127829.80 лева, вписан в ЦРОЗ под № 2020072800190;

4./ Запор върху осем броя движими вещи, наложен с Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С200003-022-0049100/30.07.2020 г., по изп.дело №200861519/2020г. за вземане в размер на 126363.55 лева, вписан в ЦРОЗ под № 20200811101875;

5./ Запор върху 14 броя МПС, наложен с Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С200003-022-0049456/31.07.2020 г., по изп.дело №200861519/2020г. за вземане в размер на 126396.56 лева, вписан в ЦРОЗ под № 2020081102060;

6./ Запор върху 15 броя движими вещи, наложен по ИД №1409/2020 г. на ЧСИ Хр. Георгиев, рег. № 892 в КЧСИ, по което държавата е присъединен по право взискател за вземания по изп.дело №200861519/2020г. за вземане в размер на 71077.41 лева, вписан в ЦРОЗ под № 2020111801235.

При тази фактическа установеност, настоящият състав на Варненски окръжен съд, достигна до следните **правни изводи**:

Съдът е сезиран с иск с правно основание чл.694, ал.2, т.1 от ТЗ.

Същият е предявен при наличие на всички специални предпоставки по чл.694 ТЗ – качество на страните, предявяване на вземането от НАП, подадено възражение срещу посочената в списъка на приетите вземания поредност на удовлетворяване, отхвърляне на възражението на кредитора; предявяване на иска в преклузивния срок. Няма спор, че е допустим иск за установяване на поредност на удовлетворяване на вземане, различна от приетата с определението по чл.692, ал.4 от ТЗ, като в тази хипотеза предмет на иска по чл.694, ал.1 от ТЗ е съществуването на привилегията на приетото с определението по чл.692, ал.4 от ТЗ вземане.

Съгласно чл.722, ал.1, т. 1 от ТЗ, вземанията, възникнали до откриването на производството по несъстоятелност, обезпечени със залог или ипотека, или запор или възбрана, вписани по реда на Закона за особените залози, се ползват с право на предпочтително удовлетворение от получената сума при реализацията на обезпечението. Правната доктрина и съдебна практика, константно се придържат към становището, че разпоредбата на чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ следва да бъде тълкувана корективно в частта, предвиждаща привилегия при удовлетворяване на вземанията, обезпечени със запор или възбрана, вписани по реда на ЗОЗ. Приема се, че вписването на запор има за последица противопоставимост на правата на обезпечения кредитор по отношение на кредитор, в чиято полза е учреден по-късно особен залог върху заповираното имущество (чл. 12, ал. 2 и чл. 30, ал. 1 ЗОЗ), като при принудително изпълнение заложникът кредитор ще има качеството на хирографарен, а не за обезпечен.

Поради правната си същност на обезпечителни мерки, запорът и възбраната не осигуряват привилегии, а само относителна недействителност на извършените от длъжника разпореждания след тяхното налагане – чл.452 ГПК, чл.206 ДОПК. Нито в ЗЗД – чл.136, нито в ДОПК - чл.194, законодателят урежда вземанията, обезпечени със запор или възбрана, като привилегировани. Разпоредбата на чл. 194 ДОПК предвижда предимство за кредиторите с ипотеки, залози и право на задържане, но не и за кредитори с вписани запови и възбрани. Тази регламентация е сходна с уредбата по чл. 136 ЗЗД, в която обезпечителните мерки не са уредени като привилегия. При събиране на публични вземания приложими са разпоредбите на ДОПК. След като специалният закон не предвижда предпочитание на публичните вземания, обезпечени със запор и възбрана, липсва законово основание на кредитора да се признае привилегия по чл.722, ал.1, т. 1 от ТЗ.

По тези съображения съдът приема, че вписването на запор по реда на ЗОЗ не дава право на вискателя да се удовлетвори предпочтително от имуществото, върху което е учреден запови, като такова право не може да има и кредиторът с прието вземане в производството по несъстоятелност. Целта на вписването на обезпечителните мерки по реда на ЗОЗ, всъщност не е създаване на право на предпочтително удовлетворяване, а създаване на предимство при конкуренция между различните способи на принудително

изпълнение върху същото имущество, тъй като вписването на насочването на принудително изпълнение по реда на ГПК и ДОПК осуетява пристъпването към изпълнение от страна на заложния кредитор (чл. 32а ЗОЗ). Вискателят, вписал запор по реда на ЗОЗ, няма специални права и привилегии спрямо останалите кредитори на несъстоятелността, защото наложените в изпълнителното производство запори са непротивопоставими на кредиторите на несъстоятелността (чл. 638, ал. 4, изр. 2 ТЗ). (така О. № 519/15.11.2019 г., по т. д. № 515/2019 г., I т. о., ВКС, О. № 252/19.04.2021 г., по т. д. № 552/2020 г., I т. о., ВКС, О. № 295/27.05.2021 г., по т. д. № 1585/2020 г., II т. о., ВКС, О. № 60338/07.06.2021 г., по т. д. № 2011/2020 г., I т. о., ВКС)

Следва да се посочи също така, че разпоредбата на чл.26, ал.3, т.11 от ЗОЗ /изм./ действително е предвиждала в предишната си редакция от ДВ, бр. 108 от 2007г., че на вписване по реда на ЗОЗ подлежи запорът, наложен по реда на ДОПК. Вписването е имало за цел да осигури действие на запора спрямо заложен кредитор, когато двамата обезпечени кредитори, със залог и запор върху едно и също имущество, се конкурират. Ако запор, наложен по ДОПК, не е бил вписан в ЦРОЗ, то той би бил непротивопоставим на заложния кредитор вписал особен залог, независимо, че е бил наложен по-рано от вписването на залога. С последващите изменения на ЗОЗ – ЗИДЗОЗ, обн. ДВ, бр. 105/2016 г., разпоредбата на чл. 26, ал. 3, т. 11 не е възпроизведена, като в мотивите към законопроекта е посочено, че с промените в чл. 26 се прецизират правилата, уреждащи залог на вземане, залог на ценна книга и залог на съвкупност, като е възприет подходът на опростяване на режима на вписване на договора и осигуряване на бързина и качествено реализиране на правата на кредитора. Към момента, вписване на възбрани по реда на ЗОЗ вече е недопустимо. Разпоредбата на §49 от ПДР на ЗИЗОЗ предвижда запазване на действието само на вписаните особени залози. Следователно всички останали вписвания не запазват действието си. Вписване пък по реда на ЗОЗ на наложен запор по ДОПК след отпадане на законовото основание за това е невалидно. Ето защо, следва да се приеме, че към момента на извършваната от съда преценка, законовата предпоставка по чл.722, ал.1, т.1 – ТЗ липсва и ищецът НАП не се ползва с привилегията на този първи ред на вземанията. (така Решение № 158 от 1.07.2019 г. на ВнАС по в. т. д. № 320/2019 г.)

По изложените съображения искът за установяване на поредност за

удовлетворяване по чл.722, ал.1, т. 1 от ТЗ на процесните вземания следва да бъде отхвърлен.

Разноски не се присъждат в полза на ответника поради липсата на представени доказателства за сторени такива в настоящото производство.

С оглед публичноправния характер на вземанията ищецът не дължи заплащане на държавна такса на основание чл. 84, ал.1 от ГПК.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от Национална агенция за приходите, с адрес: гр. София, ул. „Княз Дондуков“ № 52, представлявана от В.П.а – директор на Дирекция „Държавни вземания“ /НАП/ срещу „Нур Пиле“ ЕООД (в несъстоятелност), ЕИК 203622618, със седалище и адрес на управление: гр. Игнатиево, ул. ПИ № 000518 – Птицеферма, при задължителното участие на синдика на ответника Н.А. Г., иск с правно основание чл. 694, ал. 2, т. 1 от ТЗ за установяване поредност на удовлетворяване по чл.722, ал.1, т. 1 от ТЗ на публични вземания в общ размер на 46176,10 лв., от които 34093,72 лв. – главници и 12082,38 лв. – лихви, начислени до 15.03.2021 г., включени под № 3 в Списъка на приетите вземания, предявени в срока по чл. 685, ал. 1 ТЗ, одобрен с Определение № 191/03.02.2022 г. по т. д. № 1066/2020 г. на ВОС, ТО в производството по несъстоятелност на „Нур пиле“ ЕООД (н.), обявен в ТР под № 20210604124218.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Варненски апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____